C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-1908/2025 Judecătoria Soroca sediul Central
4-25062623-03-4r-24072025 Judecător: Cristina Botnaru

D E C I Z I E
În Numele Legii

26 august 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecători Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

examinând în ordine de recurs, recursul contravenientei Mîndru Aliona declarat împotriva hotărârii ***Judecătoriei Soroca, sediul Central din 05 iunie 2025*** în cauza contravențională după contestația depusă de Mîndru Aliona împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Soroca Ion Rotari din 30.04.2025 adoptate în privința lui Mîndru Aliona în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional al RM.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 30.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Soroca, Rotari Ion în privința lui Mîndru Aliona a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, în perioada anului 2024, avînd calitatea de alegător cu drept de vot, a pretins personal de la reprezentanții Blocului „Victoria- Pobeda”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin pentru sine în schimbul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendum republican constituțional din anul 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Soroca, din 30.04.2025, Mîndru Aliona a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Mîndru Aliona, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 30.04.2025, le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Soroca, sediul Central pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 05 iunie 2025 a fost respinsă contestația depusă de Mîndru Aliona împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Soroca, Rotari Ion din 30.04.2025, ambele adoptate în privința lui Mîndru Aliona în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional al RM, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenienta Mîndru Aliona a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 05 iunie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională din 30.04.2025 din motive de nulitate, dar și din lipsa faptului contravenției, precum și repunerea în termenul de atac care a fost depășit din motive independente de voința sa.

În motivarea recursului s-a invocat că soluția și argumentele instanței de fond sunt neîntemeiate, ilegale, adoptate în contradicție cu circumstanțele cauzei și grave vicii de procedură.

Astfel, relevă că instanța de fond a considerat că probele anexate la dosar de către agentul constatator demonstrează vinovăția recursului pe deplin, iar unicul probatoriu la acest dosar este procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în baza propriilor aprecieri ale agentului de constatare pe care instanța le-a apreciat ca atare, fără să mai examineze alte circumstanțele al cauzei, poziția și argumentele contestatarei etc., menționând doar că aceasta nu a venit cu probe pentru a combate poziția agentului de constatare, ceea ce înseamnă că concluziile din procesul-verbal cu privire la contravenție sunt veridice și probate, iar simpla negare a contravenției nu este suficientă pentru a proba nevinovăția, prin ce consideră că i s-a încălcat principiul prezumției de nevinovăție. Or, în pofida faptului că sarcina probei vinovăției este pusă anume în sarcina agentului de constatare, instanța prin așa constatări precum „contestatara nu a prezentat explicații plauzibile în vederea combaterii învinuirii incriminate” sau „poziția contestatarei care nu este de acord și nu-și recunoaște vina ar fi doar declarativă”, denotă o violare gravă a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, încalcă principiul unui proces echitabil și de acces efectiv la justiție.

În subsidiar, relevă că instanța de fond a făcut referire la unele acte procesuale din alte dosare care la părerea sa nu au nici o legătură cauzală cu faptele incriminate sine.

La fel, consideră că instanța a concluzionat eronat că o asociere a unui număr de telefon și existența unei aplicații bancare este de ajuns de a constata

existența tuturor componentelor contravenției de corupere electorală pasivă, prevăzută la art. 47[1] Cod contravențional, fiind exclus din start posibilitatea ca un număr de telefon cu cartela SIM să poată fi utilizată de persoane terțe, iar o aplicație instalată în orice telefon nu denotă utilizarea activă a acesteia.

Mai mult ca atât, invocă că instanța nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul lor, dacă acești bani au ajuns anume pe contul său, dacă dînsa este cea care a pretins și a beneficiat de acești bani, dacă acești banii au fost transmiși anume pentru a-i influența votul la alegeri sau referendum, dacă dînsa a dus fapta la bun sfârșit și a acționat anume după cum prevede fapta contravențională, adică dacă votul său a fost influențat. Or, art. 47[1] Cod contravențional prevede expres că un element important este pretinderea, acceptarea și primirea de bunuri pentru a exercita un drept electoral într-un anume mod, fapt care însă nu a fost constatat, agentul constatator bazându-se doar pe unele probe indirecte, iar toate deducțiile fiind subiective și bazate pe presupunere.

În sensul dat, relatează că, potrivit deciziei asupra cauzei contravenționale, dînsa ar fi acceptat personal, de la reprezentanții blocului Victoria, prin intermediul unei aplicații bancare, mijloace financiare (bani) în scopul exercitării dreptului la vot pentru un anumit candidat, însă, nu este indicat cu precizie de la cine exact a obținut banii și când anume au fost acceptați acești bani, adică lipsesc circumstanțele comiterii faptei contravenționale incriminate, care potrivit art. 445 Cod contravențional.

De asemenea nu s-a verificat dacă numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către sine.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurenta nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii recurate.

Ab initio, Colegiul penal constată că potrivit art. 468 alin. (1) Cod contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei

contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).

La caz, Colegiul penal menționează că în baza prevederilor legii procesual contravenționale, termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării hotărâri judecătorești, sau pentru părțile care nu au fost prezente la pronunțarea hotărârii, în termen de 15 zile de la înmânarea copiei acesteia.

Concomitent, Colegiul penal subliniază că în cazul în care termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 468 alin. (1) Cod contravențional este depășit, adică recursul este declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, art. 469 alin. (1) Cod contravențional stipulează că, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă **instanța a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei**.

În acest sens, instanța de recurs statuează că termenul de depunere a recursului este absolut şi are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca fiind declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Din materialele cauzei contravenționale se atestă că, examinarea cauzei contravenționale și pronunțarea hotărârii judecătorești a avut loc în lipsa contravenientei Mîndru Aliona, iar la materialele dosarului lipsesc careva acte confirmative privind expedierea în adresa lui Mîndru Aliona a copiei hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 05 iunie 2025, precum și recepționarea acesteia de către recurentă.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal conchide că în lipsa unor date certe privind confirmarea momentului recepționării hotărârii contestate de către Mîndru Aliona, se prezumă că recursul înregistrat în cancelaria Judecătoriei Soroca, sediul Central, la data de 10 iulie 2025, a fost declarat în interiorul termenului prevăzut la art. 468 alin. (1) Cod contravențional.

Cu privire la fondul cauzei, Colegiul penal menționează că potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

În motivarea acestei concluzii Colegiul, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că examinând cauza contravențională, instanța de

judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze

cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, Colegiul indică că vinovăția contravenientei Mîndru Aliona se probează prin: procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Mîndru Aliona din 30.04.2024; raportul din 08.04.2025; scrisoarea nr. 34/17/1-3599 din 07.04.2025; raportul privind înregistrarea contravenției din 08.04.2025; raportul de analiză informațional-criminală întocmit de către Inspectoratul General al Poliţiei Inspectoratul Național de Investigații Direcția Investigații Analitice din 07.02.2025; extrasul din fișierul format Excel – anexă la raportul de analiză informațional-criminală al Direcției investigații analitice a Inspectoratului național de investigații din 07.02.2025; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.04.2025; încheierea nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații; încheierea nr.13-7921/2024 din 22.10.2024 prin care s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație; ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024; ordonanța din 22.10.2024 privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații-colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A.”Moldtelecom” privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank pentru perioada de timp 01.01.2024 pînă la momentul executării; procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații ”colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” din 06.11.2024; încheierea nr.13-2239/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat efectuarea măsurii special de investigație; ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024; ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024; procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații ”Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice” din 09.12.2024.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Mîndru Aliona în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Mîndru Aliona nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal conchide că deși Mîndru Aliona nu și-a recunoscut vina, în cadrul audierii sale de către agentul constatator a relatat că numărul de telefon ***** îi aparține, iar prin extrasul din fișierele Excel (anexă la procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 07.02.2025) se constată indubitabil faptul că pe numărul de telefon *****, au parvenit în perioada 10.09.2024-14.10.2024, 6 (șase) mesaje de la identificatorul „PSB”.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că extrasele din raportul de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre numărul SIM de care se folosește Mîndru Aliona și aplicația bancară „PSB” asociată BC „Promsveazibank” din Federația Rusă.

În același context, Colegiul penal evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Faptele date au fost constatate cu titlu de principiu și prin Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional, unde la pct. 310 Curtea a statuat că la constatarea contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional se descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional este una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii

mijloacelor băneşti, chiar şi la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizîndu-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Astfel, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

Argumentele recurentei Mîndru Aliona privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare se certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei.

În continuare, Colegiul penal găsește necesar a respinge argumentul recurentei pe faptul *lipsei datelor obiective care ar dovedi acceptarea de către Mîndru Aliona a cărorva mijloace băneşti în cadrul alegerilor prezidențiale din 20.10.2024,* or este evident faptul că, fără consimțământul activ al utilizatorului, instalarea aplicației PSB pe telefonul personal nu ar fi fost posibilă, iar existența numărului de telefon identificat ca fiind al recurentei, utilizat în corespondență cu aplicația PSB, precum și primiterea a 6 mesaje de tip transfer (în perioada 10.09.2024-14.10.2024), constituie o dovadă suficientă de implicare activă, ce nu poate fi calificată drept pasivitate accidentală sau întâmplătoare.

Prin urmare, Colegiul penal va susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Mîndru Aliona se folosește de numărul de telefon ***** și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM a fost instalată aplicația PSB, iar la 10.09.2024, 11.09.2024, 07.10.2024, 14.10.2024, a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrată pretinderea la bunuri,

servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Așadar, constatările instanței de fond, preluate de instanța de recurs, se bazează pe probe tehnice, nu pe simple presupuneri, iar recurenta nu a prezentat dovezi contrare care să răstoarne aceste concluzii.

Tot aici, Colegiul penal evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei Mîndru Aliona la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47^1 Cod contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe. Or, votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului la vot, iar coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurate între partidele politice și între candidați.

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor penale.

În concluzie, Colegiul penal notează că nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientei Mîndru Aliona și a menține hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 05 iunie 2025 fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul contravenientei Mîndru Aliona declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 05 iunie 2025*** în cauza lui **Mîndru Aliona** se consideră depus în termen și se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul: Ion Talpa

Judecătorii: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni